

<http://www.youtube.com/watch?v=wivE6MM26mk>

Tako se leta 2010 slavi v Sloveniji in to v rojstnem kraju generala Maistra v Kamniku morilca in diktatorja ter pedofila Josipa Broza. Kako rečemu človeku, ki je ubil enega sočloveka z naklepom? Morilec, a ne? Kako eni rečejo človeku, ki je dal pobiti med 100 in 200 tisoč političnih nasprotnikov, pametnih in uspešnih ljudi v imenu boljševistične revolucije? Mnogi mu rečejo brez najmanjšega sramu kar naš TITO.

Najboljše, da še Hitlerju postavimo ulico ali trg z nejegovim priimkom, saj je imel tudi on poleg zločinskih in diktatorskih lastnosti tudi kakšno dobro, vsaj to, da ni množično pobijal lastnega naroda, ampak ga je koval v zvezde. - komentar OPS

Ulica pedofila Josipa Broza Tita

Nekdanji jugoslovanski diktator Josip Broz Tito, v predvojnih letih - ko je deloval kot vohun, agent in likvidator iz vrst tedanje NKVD - znan tudi pod imenom Valter, je bil tudi pedofil. Ne verjamete? Preberite knjigo z naslovom "Žene u Titovoj sjeni" avtorja Mira Simčiča; knjiga je izšla lani, na Hrvaškem, kjer je med drugim opisano zločinsko razmerje z "djevojčico iz Kirgizije"; zanimivi delček pravi takole: "Kada su se 1917 godine upoznali Josip Broz i Pelagija Belousova - Polka u blizini grada Omska, u Rusiji, Broz je imao 25 godina, a iza sebe je već imao bogato i surovo ratno životno iskustvo.

Polka je bila još dijete, imala je tek 13 godina. Slijedeće godine sklopili su crkveni brak po pravoslavnom crkvenom obredu, a 1920 godine, pred njihov odlazak u Brozovu domovinu, svoj su brak i sudski registrirali u gradu Omsku. O Polkinoj obitelji, njenim roditeljima i braći ne postoje poznati dokumenti. Iz ruskog anketnog lista kojeg je Polka Broz ispunila na zahtjev sovjetskih vlasti u rujnu 1932, proizlazi da je Pelagija Denisovna Broz seljačkog podrijetla i da je rođena 1904 godine u selu Mihajlovka u Akmolinskoj oblasti, srez Omsk, u seljačkoj obitelji.

Iz istog dokumenta je moguće doći do zaključka da su njeni roditelji bili vlasnici seljačke kuće i nešto zemlje."

Da ne bo pomote: kljub temu, da sta se Tito in Polka poročila, to ne izključuje dejstva, da je tukaj šlo za pedofilijo. Simčič v knjigi tega sicer ne obsoja, ampak samo navaja dejstva, mislim pa, da vsi vemo, da je 13-letna deklica še otrok in težko razumno sprejema odločitve odraslega razmerja, še težje pa prenaša posledice odraslega razmerja. In: pedofilija je kaznivo dejanje, četudi se odrasel človek in otrok v zgodnjih najstniških letih morebiti dejansko zaljubita.

Seveda je bila pedofilija kaznovana tudi v težkih časih, ko si je Tito takole razposajeno rad privoščil majhne in nedolžne punčke. Le kdo bi si mislil, da je tudi pri tem posnemal svojega velikega učitelja, grozovitega Josipa Visarionoviča Stalina. Ja, ne boste verjeli, ampak tudi Stalin je bil pedofil. O tem v knjigi Young Stalin piše Simon S. Montefiore; knjiga žal še ni na voljo v slovenščini, zato naj na kratko povzamem Stalinovo veselje do spolnega občevanja z otroki: delikt se je dogajal leta 1914, ko je bil Stalin star že več kot 30 let, Lidia Pereprygina pa 13 let, enako kot Titova Polka.

V knjigi je omenjeno, da so policisti nekega dne vdrli v hišo Perepryginovih in zalotili Josipa in Lidio "pri delu", torej: in flagrante delicto. Dodatno se je zapletlo, ko so ugotovili, da je deklica noseča. Zadevo so nekako pometli pod preprogo. Nikita Hruščov in politbiro sta leta 1956 zahtevala policijsko poročilo o tem primeru, ker jim je služilo kot dokazno gradivo zoper tedaj že umrlega tirana. Vendar pa je bilo poročilo tako občutljivo, da so ga spravili v tajni arhiv, kjer je ostalo neodkrito vse do 21. stoletja. Vmes pa se je kopija zapisnika o preiskavi znašla v Life magazinu, pa tudi če malo poguglate, najdete na to temo kar veliko zapisanega.

Lahko se samo še malo pozabavam: ko boste vi, vrli levičarji, naslednjič spet vsepovprek obtoževali katoliško Cerkev, da je polna pedofilije, nikar ne pozabite, da tudi komunistični voditelji, ki jih tako radi malikujete, niso bili prav nič boljši od sprevrženega ustroja svetega Vatikana. Oba sistema sta podla in dvolična, človeška narava je pa tudi že od nekdaj takšna.

Burne razprave o tem, da bo Ljubljana leta 2009 dobila Titovo ulico, so seveda smešnica. Mislite, da župana Zorana Jankovića resnično briga Tito? Brez veze. Tema je neumna in umetno sproducirana, da bi v javnosti zakrila probleme, ki resnično pestijo državo - nekako je potrebno pred dokončnim pogromom v javnosti rešiti vojaka Igorja Bavčarja, večnega ljubljence Milana Kučana, saj vendar vidite, da se nesrečnež oklepa Istrabenza kot pijanec plota.

Enako kot se drugi tranzicijski pogoltneži, ki jim je recesija malo prekrižala načrte, prav smešno oklepajo vsega, kar so si nagrabili v minulih mandatih. Ljudem je treba vreči par paketov Rdečega križa in Karitasa, da bodo imeli kruha, za igro pa itak poskrbijo kar mojstri iz ozadja z manipulativnimi temami kot je: Titova ulica. OK, nisem navdušena, da bo prestolnica dobila ulico, ki se bo imenovala po tem sprevrženem lopovu, a kdo sem jaz, da bi se repenčila?

Tito je vsak dan z mano. Na mojem hrbtu. Tatu. Mlada in nora leta. Če pa Ljubljana že mora dobiti Titovo ulico, potem naj župan Janković drži besedo, ki jo je dal v izjavi, da je treba "gledati zgodovino in tisto, kar je Tito v tistem času pomenil". Tito je pomenil marsikaj. V glavnem slabo, negativno. Vse z blazno natančnostjo skrito in zakrito. Bil je tudi pedofil. Se vam pedofilija ne zdi hudobna? Kar Titu morebiti lahko pripišemo malenkost dobrega, je bil pravzaprav bolj slučaj, kolateralna, ki se mu je pač pripetila po naključju.

Žal. In še to: se vam ne zdi smešno in hkrati obupno, kako je Slovenija še toliko desetletij po 2. svetovni vojni razdeljena na partizane in domobrance? Poglejte internetne forume, prepolni so zmerjanj z ene in z druge strani. Se vam ne zdi, da bi bil skrajni čas za premirje? No, naj na tem skromnem in minornem blogu, ki ga itak nihče ne bere, izrazim možnost rešitve, ki bo zadovoljila tako partizansko kot domobransko stran: tista uboga ulica v Ljubljani, naj dobi ime:

Ulica pedofila Josipa Broza Tita

Volk bo sit in koza cela. Levičarji bodo dobili ulico, ki si jo tako strastno želijo, nasprotniki Titovega lika pa bodo potolaženi, saj bo ulica s tem imenom tretirana kot realno spominsko obeležje te komunistične pošasti. In potem se bo država lahko resnično ukvarjala s sedanjostjo, s sedanjimi problemi, z bavčarji, kramarji, veselinoviči, semoliči in vsemi ostalimi malimi še živečimi titoti ...

Ana Jud

18.04.2009

{jcomments on}